

Kindercatechese Zondag 30 oktober 2016

Samen

Groep A

Een eigen bijdrage aan het feest

'Er moet iets gebeuren,' zegt Paard.
'Het kan zo niet langer,' zegt Kip.
'Het is echt van de gekke,' zegt Schaap.
'Jullie hebben gelijk,' zegt Koe.
'Maar wát dan?' vraagt Geit.
'Weet jij niks?' vragen alle dieren aan Varken.
Varken trekt zijn snuit uit de modder en zegt:
'Knor.' Dat betekent: 'Nee, ik weet niks.'
'En tòch moeten we iets doen!' begint Paard weer.
En daar zijn alle dieren het roerend mee eens.

De dieren hebben het niet meer naar hun zin op de boerderij. Elke dag is precies hetzelfde. De zon komt op. De haan kraait. De boerin komt eten brengen. Het paard moet de kar trekken. De kip legt een ei. Het schaap geeft wol. De koe graast. De geit geeft melk. Daar maakt de boerin dan weer lekkere geitenkaas van. O ja, en het varken rolt in de modder en eet zich lekker dik. 's Avonds gaan de dieren slapen. Eerst de haan en de kippen, want die moeten weer heel vroeg op. Zo gaat het elke dag. Elke maand. Elk jaar. En daarom zeggen de dieren: 'Er moet iets gebeuren!'

Opeens springt Kip een meter in de lucht. 'Ik weet het!' tokt ze. 'Ik weet het!'
De andere dieren kijken haar verbaasd aan. Kip weet nooit iets. Ze legt alleen maar eieren. Elke dag één. Maar nu fladdert Kip opgewonden door de stal.

'Tok, tok, tok, ik heb een idee! We geven een feest. Het Grote Boerderijfeest.'
'Feest?' hinnikt Paard. 'Kunnen dieren feestvieren?'
'Tuurlijk,' blaast Geit. 'We kunnen allemaal iets. Dus als we met z'n allen het feest regelen, moet het lukken. Ik doe mee Kaatje!'
'Ik ook,' loeit Koe.
'En ik en ik en ik.'
Opeens wil iedereen meedoen met het Grote Boerderijfeest.
'En jij?' vraagt Schaap aan Varken.
Varken trekt zijn snuit uit de modder en zegt:
'Knor, knor.' Dat betekent: 'Ja, ik doe ook mee.'
Kip gaat alles regelen. Ze is natuurlijk trots dat zij het Grote Boerderijfeest bedacht heeft. Ze vliegt van de etensbak naar de staldeur en dan weer naar de glimmende emmer.
'Iedereen moet wat doen!' kakelt ze.

'Ik zorg wel voor het drinken,' loeit Koe. 'Wie lust er melk van mij?'
'Ik zorg wel voor de kleren,' mekkert Schaap. 'Ik denk dat ik de truien breil'
'Ik zorg wel voor de kaas,' blaast Geit. 'Want dat hoort er ook bij.'
'Ik zorg wel voor het eten,' kakelt Kip. 'Ik leg straks vlug een ei.'
'Ik breng dan alle spullen,' hinnikt Paard, 'naar de boerderij.'

Dan kijken alle dieren naar Varken. Ze vragen: 'Hé Varken, wat doe jij?'

Varken trekt zijn snuit uit de modder en zegt: 'Knor, knor, knor.' Dat betekent: 'Ik kan toch niks!'

'Hebben we nu alles?' vraagt Kip. 'We hebben eten en drinken en mooie kleren. Is dat niet een beetje weinig?'

'Veel te weinig,' zegt Koe. 'Op een feest moet iedereen er gek uitzien. Weet je wat? We zetten hoedjes en petjes op. We versieren de stal met slingers. Dan wordt het pas feest.'

Die middag versieren alle dieren de stal. Kip heeft de slingers in haar bek en vliegt er onhandig mee de lucht in. Koe maakt gekke hoedjes en petten. En Paard brengt alle spullen naar de stal. Het ziet er prachtig uit. En als 's avonds het Grote Boerderijfeest begint, zitten alle dieren tevreden bij elkaar in de stal. Maar toch wordt het niet echt gezellig.

'Hoe kan dat nu?' blaast Geit. 'De stal is mooi versierd. We hebben lekker eten en drinken. We hebben gekke hoedjes en petten op. En toch is het geen feest!'

De dieren zitten verdrietig bij elkaar. Ze hadden zich zo op het feest verheugd. Het wordt later en later.

'Ik moet straks naar bed,' kakelt Kip zachtjes.

'Straks komt de zon alweer op.'

'Ik blijf ook niet te lang,' loeit Koe treurig, 'anders heb ik niet genoeg melk morgen.'

'En ik denk dat Varken...'

'Wat zeg je?' mekkert Schaap. 'Varken! We zijn Varken helemaal vergeten. Daarom is er niks aan! Ga onmiddellijk Varken halen,' zegt ze boos tegen Paard.

Hij draaft meteen de stal uit. En ja hoor, daar zit Varken helemaal in z'n eentje in de modder.

'Varken,' zegt Paard vlug, 'varken, kom gauw, we hebben feest, maar jij moet ook meedoen.'

'Ik kan niks,' zegt Varken verdrietig. En er rolt een dikke varkenstraan in de bruine modder.

'Tuurlijk wel,' zegt Paard, 'iedereen kan iets. Kom op. Zonder jou is het geen feest!' Paard duwt Varken met zijn sterke lijf de modder uit.

'Maar ik zie er helemaal niet feestelijk uit!' klaagt Varken.

'Geeft niks. Kom maar zoals je bent.'

Als Paard en Varken in de stal komen, schreeuwen alle dieren.

'Daar is ie. Nu kan het feest beginnen!' Ze kake-len, loeien, blaten, mekkeren en hinniken opge-wonden door elkaar heen. Het lijkt wel dierenmu-ziek.

Dan komt er een glimlach op de roze snuit van Varken. Opeens weet hij waar hij goed in is. Ik kan dansen, denkt Varken. Ik kan rondjes draaien op mijn krulstaart. Ik kan bewegen met mijn dikke bil-len. Ik kan swingen met mijn voorpoten. En zon-der dat hij het zelf in de gaten heeft, staat Varken te dansen in de stal.

De andere dieren kakelen, loeien, blaten, mekke-ren en hinniken steeds harder. Het wordt steeds gezelliger.

'Wat Varken kan, kan ik ook,' denkt Koe. En hij gooit zijn voorpoten in de lucht en maakt een wilde draai in het rond. 'Kijk eens Varken, wat vind je van mijn koeiendans?'

'Je bent geweldig,' roept Varken terug.

Ook de benen van Paard gaan vanzelf bewegen. Samen met Varken en Koe danst hij op de maat van de muziek van de andere dieren.

'Hé Varken, vind je het nog leuk?' loeit Koe boven de muziek uit.

Varken steekt zijn snuit in de hoogte en zegt:

'Knor, knor, knor, knor.' Dat betekent: 'Ik ben een echt feestvarken!'

